

Nr 118.

Utlåtande i anledning av väckt motion om åtgärder i syfte att förebygga återkommande oroligheter och bereda personalen vid fångvårdsanstalterna skydd och säkerhet i tjänstgöringen.

(3:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Henriksson* väckt motion (II: 242) har hemställts, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamma åtgärder — lämpligen i form av ökad personal — för att förebygga återkommande oroligheter och bereda personalen vid fångvårdsanstalterna skydd och säkerhet i tjänstgöringen.

Beträffande de skäl, motionären anfört till stöd för sin hemställan, hänvisas till motionen.

Över motionen har yttrande avgivits av *fångvårdsstyrelsen*. Styrelsen har därvid anfört, att Sveriges fångvårdsmannaförbund i en den 17 januari 1949 till Kungl. Maj:t ingiven skrivelse med hänsyn till rådande svårigheter i arbetet på fångvårdsanstalterna hemställt, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för att medel till förstärkning av personalen vid dessa anstalter med minst 80 befattningshavare i vaktkonstapelsgrad snarast ställdes till fångvårdsstyrelsens föfogande. I över framställningen avgivet utlåtande har styrelsen detaljerat redogjort för det aktuella personalbehovet med hänsyn till de särskilda krav som måste ställas på en tillfredsställande tillämpning av 1945 års lag om verkställighet av frihetsstraff. Styrelsen har vitsordat förbundets uppskattning av behövlig personalökning. En dylik förstärkning skulle enligt styrelsens mening verksamt bidra till att uppfostringsarbetet bland de intagna kunde försiggå under gynnsammare förhållanden än nu och bereda personalen ökat skydd och säkerhet i tjänstgöringen. Under åberopande härav har fångvårdsstyrelsen hemställt, att riksdagen med bifall till motionen måtte anvisa nödiga medel för en personalförstärkning vid fångvårdsanstalterna av den omfattning Sveriges fångvårdsmannaförbund och fångvårdsstyrelsen äskat.

Fångvårdsmannaförbundets framställning är nu föremål för Kungl. Maj:ts prövning.

Utskottet. Såsom framgår av den lämnade redogörelsen har den av motionären berörda frågan upptagits i annat sammanhang och är nu föremål för Kungl. Maj:ts prövning. Enligt vad utskottet under hand inhämtat, har inom justitiedepartementet verkställts närmare utredning om fångvårdsanstalternas nuvarande beläggning och personalstyrka. Av utredningen framgår bl. a.,

att en viss förstärkning av ifrågavarande personal redan ägt rum. Vissa jämförelser ha vidare gjorts beträffande personalstyrkan vid fångvårdens anstalter å ena sidan samt jämförliga anstalter inom sinnessjukvården, alkoholistvården och ungdomsvården å andra sidan. Även om några säkra slutsatser icke kunna dragas av dessa jämförelser, synas de ge vid handen, att fångvårdsanstalternas personalbehov är förhållandevis väl tillgodosett. Såsom exempel kan nämnas att, medan vid fångvårdens största anstalter för vanligt fångförvar antalet intagna per befattningshavare utgör 2,0—2,8, motsvarande tal för sinnessjukvårdens ordinära avdelningar är 3,2—3,4. Det kan vidare framhållas, att statens organisationsnämnd i en promemoria beträffande organisationsundersökning vid fångvårdsanstalterna påvisat, att åtskilliga möjligheter till rationalisering i olika hänseenden torde föreligga.

Utskottet anser för sin del i likhet med motionären, att personalen vid fångvårdsanstalterna bör åtnjuta det skydd och den säkerhet i tjänstgöringen, som med hänsyn till omständigheterna kan vara möjligt att uppnå, och hyser den uppfattningen, att en förstärkning av bevakningspersonalen i vissa fall kan vara påkallad. Det bör emellertid enligt utskottets mening prövas, i vad mån det — genom utnyttjande av möjliga rationaliseringsåtgärder — är möjligt att genomföra en sådan utan ytterligare utökning av den sammanlagda bevakningspersonalen.

Med hänsyn till under året företagen personalökning och till övriga omständigheter samt då frågan för närvarande är föremål för Kungl. Maj:ts prövning, vid vilken jämväl motionärens synpunkter torde uppmärksammas, anser utskottet icke skäl föreligga för riksdagen att hos Kungl. Maj:t anhålla om ytterligare åtgärder i nu angivna hänseende.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att motionen II: 242 icke må till någon riksdagens åtgärd för-
anleda.

Stockholm den 29 april 1949.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Johan Bernhard Johansson, Rickard Lindström, Sven Larsson, Gränebo, Gustaf Karlsson, Iwar Anderson, Berling, fröken Andersson, herrar Sundelin, Hesselbom, Andrée och Ivar Persson; samt

från andra kammaren: herrar Ward, Boman i Kieryd, Hjalmarson, Mårtensson i Uddevalla, Rubbestad, Ståhl, Lindholm, Pettersson i Dahl, Bergstrand, Hoppe, Persson i Vinberg och Henriksson.